

Рівненський державний

гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів
вищої освіти

№ 3
2021

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 3

Рівне, 2021

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ: збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти. – Випуск 3. – Рівне: РДГУ, 2021. – 150 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олексій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т. І Рівненського державного гуманітарного університету

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)*

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

як постійна точка відліку, нагадування про потенціал близькості. Відкриття себе, яке відбувається в результаті близькості, також постійне. Отже, терапевтичні відносини можуть слугувати базою для почуття безпечної прихильності [3, с. 270]. А. Ленгле писав про почуття «порожньої самотності», як почуття, яке може і не відчуватись протягом тривалого часу, маючи на увазі включення копінгових реакцій. Це почуття притаманне саме при небезпечній прихильності.

Питання соціального вигнання є доволі актуальним на сьогодні, бо ж формування лідерський якостей в сучасних дітей є дуже потужним. Кожен воліє забезпечити собі бажаний авторитет та мати поряд тих, хто буде розділяти його думку. А конкуренція за статус головного і спричиняє вигнання слабших сильнішими дітьми.

Існує певна неоднозначність у ставлення дитини-підлітка до своїх однолітків, оскільки одна з форм короткострокового остракізму здійснюється в школах та інших навчальних закладах. Дослідження показують, що в середньому люди повідомляють про переживання одного акту вигнання в день. Дослідження природи міжособистісних та внутрішньоособистісних втрат тривають.

Перспективою подальших досліджень у цьому напрямку вважаємо емпіричне дослідження психологічних особливостей явища соціального вигнання в навчальному середовищі.

Список використаних джерел

1. Болотова Е.Л. Насилие в школе: правовые последствия. *Народное образование*. 2012. №5.
2. Кравцова М. М. Дети-изгои. *Психологическая работа с проблемой*. М., 2005.
3. Ялом И. Экзистенциальная психотерапия / Пер. с англ. Т.С. Дрabbкиной/ М.: Класс, 1999. 576 с.

УДК [159.922.8:159.925]:316.624

ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ

Черниж Яна, здобувач ОС «бакалавр»
спеціальності 053 «Психологія», 4 курс, РДГУ
Керівник: Луцик Г.О., викладач

Соціально-економічні перетворення в українському суспільстві, нестабільність політичної ситуації загострюють проблему девіантної поведінки в підлітковому середовищі. Прояви девіантної поведінки набувають нового якісного змісту, заважають розвитку особистості підлітка та дестабілізують соціальну ситуацію загалом. Підлітки з девіантною поведінкою часто не вміють розпізнавати власні емоції, керувати ними, адекватно виявляти почуття, що збільшує глибину конфлікту між ними та суспільством. Тому, актуальним бачиться вивчення феномену емоційного інтелекту підлітків-девіантів, адже від того наскільки людина здатна керувати своїми емоціями, значним чином буде залежати її саморозвиток та успіх у всіх сферах життя.

Емоційний інтелект як соціально-психологічний феномен почали досліджувати наприкінці ХХ ст. Одними з перших до проблеми емоційного інтелекту звернулися дослідники Дж. Майер, П. Селовей, Д. Карузо, які трактували останній як здатність усвідомлювати та керувати власними емоціями. Незважаючи на новизну досліджуваного феномену у науковій літературі представлено ряд праць, які розкривають окремі аспекти емоційного інтелекту. Зокрема, заслуговують уваги праці І. Андрєєвої, Т. Березовської, Ю. Бреус, Д. Гоулмана, С. Дерев'янка, Є. Іванової, Д. Люсіна, К. Максьом, Е. Носенко, А. Петровської, О. Приймаченко, Л. Ракітянської, М. Шпака, Г. Юсупова та інші.

Разом з тим, слід зазначити, що серед представлених досліджень відсутнє системне вивчення особливостей емоційного інтелекту підлітків девіантної поведінки.

Мета – теоретично дослідити та встановити особливості емоційного інтелекту підлітків девіантної поведінки.

Виклад основного матеріалу. Проблема емоційного інтелекту є актуальною для зарубіжної та вітчизняної психології. Праці науковців присвячені різносторонньому вивченню змісту, структури, методів дослідження феномену.

Значний внесок у вивчення емоційного інтелекту зробив Д. Гоулман. На думку автора, саме емоційний інтелект сприяє особистісному зростанню, є основою життєвого успіху особистості. Навчаючись ідентифікувати свої емоції, контролювати їх, управляти своїми емоційними станами людина вчиться розуміти емоційні стани інших, що створює умови для самореалізації особистості та розширює можливості для розкриття її потенціалу [2].

У працях І. Андрєєвої емоційний інтелект розглядається як інтегральна особистісна система, сукупність розумових процесів, які дозволяють розпізнавати емоції та керувати ними. Автор наголошує, що емоційний інтелект являє собою сукупність комунікативних, емоційних, інтелектуальних та регулятивних особистісних якостей, які сприяють адаптації індивіда, є основою просоціальної поведінки, головним фактором успіху у спілкуванні [1].

Натомість російський дослідник Д. Люсін вважає за доцільне розглядати емоційний інтелект не лише як когнітивну складову, яка дозволяє розпізнавати та керувати емоціями, але й як спрямованість особистості на емоційну сферу. Автор переконаний, що розвинутий емоційний інтелект дозволяє розуміти і керувати як власними емоціями (внутрішньоособистісний емоційний інтелект), так і розуміти емоції інших людей (міжособистісний емоційний інтелект). Враховуючи складну природу досліджуваного явища науковець виділяє в його структурі когнітивні здібності, уявлення про емоції та особливості емоційності [7].

Погоджується з дослідником і К. Максью, яка вважає емоційний інтелект здатністю усвідомлювати та розпізнавати не лише власні емоції, але й емоції інших. Авторка наголошує, що останній є сукупністю когнітивного, афективного та конативного компонентів [9, с.183].

Разом з тим, Е. Носенко пропонує розглядати емоційний інтелект як інтегративну характеристику, що поєднує в собі внутрішні та зовнішні складові. Провідним компонентом системи є смисло-життєві орієнтації особистості, свідомо обрані стратегії поведінки та самооцінка [10, с. 122].

Таким чином, емоційний інтелект у сучасних дослідженнях представлений як система уявлень людини про власні емоції, що дозволяє керувати емоційними реакціями особистості та визначає стратегію її поведінки.

Емоції регулюють поведінку особистості на різних етапах життя, але особливу роль вони відіграють саме у підлітковому віці. Слушно зауважує О. Максимова, що для емоційної сфери підлітків властива висока емоційна збудливість і виражена взаємозалежність з характеристиками міжособистісного спілкування [8, с.150]. Порушення емоційного розвитку, які можуть виникнути в цьому періоді можуть стати причиною дезадаптації підлітків, що проявляється у проблемному спілкуванні з однолітками та дорослими.

Підлітковий вік є сенситивним періодом для формування емоційного інтелекту, який сприяє збалансованому протіканню внутрішньоособистісної та міжособистісної взаємодії (Ю. Давидова) [4], виконує адаптивну функцію у соціальній поведінці підлітків (Л. Камишнікова) [6].

Для підлітків з несформованим емоційним інтелектом характерними є, на думку О. Гридневої, труднощі в адаптації до проблемних і складних ситуацій. Адже при вирішенні проблемних ситуацій такі підлітки більш пасивні, відзначаються конформністю [3].

У дослідженні О. Дегтярьова знаходимо трактування девіантної поведінки як особливої поведінкової реакції на власні емоції та почуття, які підліток нездатний самостійно диференціювати [5]. В доповнення Г. Тігунцева зазначає, що делінквенти схильні до

конфліктної взаємодії, що формує, у свою чергу, соціально несхвалювані особистісні якості та породжує комунікативні деструкції [11].

Викладене дозволяє зробити узагальнення відносно того, що несформованість емоційного інтелекту тісно пов'язана з проблемою девіантної поведінки у підлітковому віці. Адже, підлітки, які схильні до поведінкових відхилень, не вміють контролювати власні емоції та управляти ними, розпізнавати емоції інших людей.

Теоретичний аналіз проблеми став основою емпіричного вивчення емоційного інтелекту підлітків девіантної поведінки. Метою нашого дослідження стало вивчення рівнів емоційного інтелекту підлітків з девіантною поведінкою. Для дослідження ми використали методика на визначення рівня емоційного інтелекту Н. Холла. Методика дозволяє діагностувати не лише рівень обізнаності з власними емоціями, але й вміння керувати ними. Зазначені характеристики розкривають рівень сформованості окремих показників емоційного інтелекту, тому на основі рівня їх розвитку можна зробити висновок про особливості емоційного інтелекту підлітків з девіантною поведінкою.

В дослідженні взяли участь 25 підлітків, які схильні до проявів девіантної поведінки. Емпіричне дослідження проводилось з учнями 8-9 класів Рівненської ЗОШ №18. В результаті діагностики нами було встановлено, що вміння розпізнавати власні емоції у 64 % досліджуваних знаходиться на середньому рівні. Проте, у 16 % респондентів ця властивість знаходиться на низькому рівні. Разом з тим, слід відзначити, що керувати власними емоціями вміють лише 20 % підлітків-девіантів (високий рівень), в той час як низькі показники за даною шкалою отримали 36 % досліджуваних. Що ж стосується емпатії, то підлітки-девіанти не вміють співпереживати, розуміти та розпізнавати емоції інших людей, тому в групі досліджуваних за вказаною шкалою отримали переважно низькі показники (44 % респондентів мають низький рівень). Результати дослідження демонструють проблеми підлітків-девіантів щодо вміння розуміти емоції інших людей та ефективно контролювати власні емоційні реакції. Це, в свою чергу, знижує адаптивність і задоволеність різними аспектами життя, що обумовлена емоційною залежністю та пасивністю. Узагальнивши результати діагностики за методикою Н. Холла нами було встановлено, що підлітки, які погано розуміють свої емоції, не вміють їх контролювати, мають низький рівень емпатії та не можуть правильно трактувати емоції інших людей мають, відповідно, низький рівень емоційного інтелекту. Натомість особи, у яких вказані показники мають високий рівень розвитку, характеризуються високим рівнем розвитку емоційного інтелекту. Серед підлітків з девіантною поведінкою низький рівень емоційного інтелекту мають 36 % досліджуваних, 48 % - середній рівень і лише 16 % досліджуваних підлітків — високий рівень. Таким чином, нами встановлено, що рівень розвитку емоційного інтелекту взаємопов'язаний з девіантною поведінкою підлітків. У підлітків-девіантів спостерігається низький рівень емоційного інтелекту, що було емпірично доведено.

Висновки. Дослідження окресленої проблеми дозволило зробити узагальнення відносно того, що нестійкість емоційної сфери та низький рівень емоційного інтелекту можуть стати чинниками виникнення девіантної поведінки у підлітковому віці. Разом з тим, гармонізація емоційного простору підлітків, розширення їх уявлень про емоції та розвиток емоційної саморегуляції сприятиме підвищенню рівня емоційного інтелекту підлітків та, як наслідок, профілактиці девіантної поведінки.

Список використаних джерел

1. Андреева И. Н. Современные представления об эмоциональном интеллекте и его месте в структуре личности. *Журнал Белорусского государственного университета. Серия: Философия. Психология.* 2017. № 2. С. 104–109.
2. Гоулман Д. Эмоциональное лидерство: искусство управления людьми на основе эмоционального интеллекта / Д. Гоулман, Р. Бояцис, Э. Макки ; пер. с англ. 3-е изд. М. : Альбина Бизнес Букс, 2008. 302 с.

3. Гриднева О. В. Сравнительный анализ эмоционального интеллекта у подростков с разным уровнем склонности к проблемному поведению. *Студенческий: электрон.научн. Журн.* 2017. № 16(16).
4. Давыдова Ю. В. Гендерный аспект изучения эмоционального интеллекта подростков. *Вестник РУДН. Серия: Психология и педагогика.* 2010. № 4. С. 113-118
5. Дегтярев А. Д. Развитие эмоционального интеллекта как фактора профилактики противоправного поведения в подростковом возрасте. *Психологическая наука и образование.* 2014. №3.
6. Камышникова Л. Д., Белова С. С. Поведение в социальных ситуациях как фактор эмоционального интеллекта. *Психология образования в поликультурном пространстве.* 2011. Т. 1. № 13. С. 60–67
7. Люсин Д. В. Новая методика для измерения эмоционального интеллекта: опросник ЭМИн. *Психологическая диагностика.* 2006. № 4. С. 3-22.
8. Максимова Е. Б. Соотношение структурных компонентов эмоционального интеллекта и эмпатии в подростковом возрасте. *Вестник Российского государственного гуманитарного университета. Серия: Психология. Педагогика. Образование.* 2017. № 3 (9). С. 148–166.
9. Максьом К. В. Соціально-психологічні особливості розвитку емоційного інтелекту підлітків як чинник запобігання шкільному булінгу : дис. ... канд. психол. наук : 19.00.05 «Соціальна психологія; психологія соціальної роботи». Київ, 2020. 228 с.
10. Носенко Е. Л. Емоційний інтелект як форма прояву важливої складової особистісного потенціалу – рефлексивної свідомості. *Вісник Дніпропетровського університету. Сер.: Педагогіка і психологія.* 2012. Т. 20, вип. 18. С. 116-122.
11. Тигунцева Г. Н. Генезис научного знания о личности подростка-делинквента в отечественной психологии. *Криминологический журнал Байкальского государственного университета экономики и права.* 2015. Т. 9, № 1. С. 47–56.

УДК 159.9+378:37.011.31

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ В СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ

Чичук Юлія, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 053 «Психологія», 3 курс, РДГУ

Керівник: Назаревич В.В., канд. психол. наук, доцент

Сьогодні як ніколи студенти зазнають стресових ситуацій, тому дослідження проблеми стресостійкості в умовах сучасної реальності стає актуальним. В зв'язку з тим, що студентське життя різниться від шкільного (зміна середовища існування, побудова нових соціальних контактів, прийняття нових соціальних ролей, отримання великого об'єму нової інформації, різноманіття завдань різної складності тощо), студент потрапляє в «нову» реальність, де має проявити себе максимально якісно, що, в свою чергу, може відобразитися на його фізичному та психологічному стані.

До «звичних турбот» (лекції, практичні, семінарські заняття, підготовка до сесії, дозвілля тощо) студента, в умовах пандемічної реальності, додалися відсутність «живої» комунікації, освоєння нових інструментів соціальної взаємодії, постійне «віртуальне життя», що впливає на загальний рівень психологічного благополуччя студента. Сучасність диктує нові умови існування, а отже, це потребує від особистості швидкої адаптації до всіх викликів середовища. Загально відомо, що адаптація особистості проходить декілька стадій, які вимагають певних ресурсів особистості, в тому числі, і стресостійкості, адже неочікувані події, швидка зміна умов існування потребують від індивіда прийняття відповідних рішень за короткий проміжок часу.

З М І С Т

АПОСТОЛ М. ВЗАЄМОДІЯ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	5
БАБАК А. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ.....	8
БЕНДЮГ В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	10
БЕНДЮГ В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	13
БІЛЬ Ю. ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
БОРТНІК М. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВІВ ІНФАНТИЛІЗМУ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	17
ВАЛАГА О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ Я-ОБРАЗУ В РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	20
ГРЕБІНЕВИЧ М. ВПЛИВ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	21
ГУЗЕЙ А. ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	24
ГУРИНЧУК А. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЛІДЕРСТВА В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	28
ДАНИЛЯК К. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФЕНОМЕНУ СТРАХУ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ.....	30
ДВОРАК Д. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	32
ДЕМ'ЯНЮК В. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	35
ДЕРЕЛО І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК.....	39
ДЖЕДЖЕРА О. ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	41
ДЗЬОБА Ю. ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	43
ЄФІМОВА М. МПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	45
КИЛИМЧУК І. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ У ФОРМУВАННІ В УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТОЛЕРАНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	49
КОБЕЦЬ Д. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	52
КОВАЛЕЦЬ А. УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА.....	55
КОВАЛЬЧУК Х. ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ.....	57
КОЗЕНЮК М. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ.....	58
КОНОНЧУК А. ЗДАТНІСТЬ ДО ЕМПАТІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	62
КОСТЮКОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
КУЛАКЕВИЧ П. БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.....	69
ЛАТА І. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	72

МАРТЮЧЕНКО К. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ.....	74
МАРЧУК К. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН БУЛІНГУ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	77
МЕЛЬНИК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ.....	78
МИСЬКО Є. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	81
МИХАЙЛОВА Т. ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ.....	83
МОВЧКО О. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ.....	86
НЕЧАЄВА Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	89
НІКШИНА Д. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	94
ОЛЕКСІЙЧУК З. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ ШКОЛЯРІВ.....	97
ОМЕЛЬЧУК О. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ Я-ПСИХОЛОГ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	101
ПИЛИШОК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	104
ПИСЬМЕННА В. ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ.....	105
ПОДЕЙКО Л. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	109
РАБОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРОЯВІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	111
РАБОВИЧ І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	113
РОМАНОВИЧ І. ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	116
РОМАНЮК В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РОЗВИТКОМ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ І ЇХ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ В ГРУПІ.....	120
СОСОНЮК О. РОБОТА ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У ПІДЛІТКІВ.....	122
СТУПНИЦЬКА А., КОНОНЧУК А. ДОВІРА ЯК ОСНОВНА ФОНОВА ПЕРЕДУМОВА ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТІВ.....	125
СИРОТЮК А. ДЕПРЕСІЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	129
ТКАЧ О. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННІ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	135
ЧЕРНИЖ Я. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ.....	137
ЧИЧУК Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ.....	140
ЧОРНОУС Я. ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА НАВЧАЛЬНУ УСПІШНІСТЬ УЧНІВ....	142
ШЕПЕЛЬЧУК І. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ.....	144